

27 JANUARI 1950

volge papertoewij-
B.P.P. no 2401 ver-
t deze uitgave weke-
n is de omvang van
4 pg., form. 28 x 40

en n.)
- losse nos 11 ct

Aan Mevr. Romkes-Wakker.

Daar was een Urker vrouwtje kloek
Van eer en goed fatsoen:
Zij schreef géén rijmpjes in de krant,
Zooals wel and'ren doen!

Dit vrouwtje stopte elke week
De kousen van haar man!
En zij verstelt haar bombazijn
Zoo goed als het maar kan.

Toch peinsd' het wijfke menigmaal,
Wanneer zij zat alléén:
Haar man ging's Maandags al op reis,
Tot Zaterdag metéén.

Haar „middelde” of wel: corset,
Dat ied're vrouw hier draagt,
Het is een kleedingstuk, dat steeds
Weer om vernieuwing vraagt.

Voor al dat zeemleer tòont zoo slecht:
Wat is het spoedig vuil:
Zou dáár niets op te vinden zijn?
Ben ik dan toch een uil?

Al heftig peinzend zit zij neer:
Het handje aan de kin:
Doch zie, wat lumineus idee
Valt dan pardoes haar in?

„Eureka”! roept het vrouwtje ras:
Gevonden! Vòòr en na!
Een plastic plaatje naai ik op
Mijn lichte leer! Hoera!

Nu vlug naar Sijtje (De Magneet)
Men overlegt en keurt
En plasticeert het hoekje zeem
Onzichtbaar! Zóó gebeurt!

't Ei van Columbus zegt nu dra
De doorsnee Urker vrouw:
Doch waarom schudt u dan 't idee
Niet zèlf uit d'Urker mouw?

MARIAP.